

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Silkeborg Byraad, Silkeborg Haandværkerforening og Silkeborg Handelsforening, tiltraadt af Silkeborg og Omegns Landboforening, Aarhus Handelsforening, Foreningen af jydsk Handelsforeningers Trafikudvalg m. fl. om Forbedring af Togforbindelsen mellem Skanderborg og Silkeborg.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) er modtaget et Andragende fra Beboere i Nørre Vium Sogn angaaende Transporten af Kalk med Statsbanerne.

Disse Andragender vil blive tilstillede Finansudvalget.

Udenfor Dagsordenen har Konseilspræsidenten Ordet.

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Man vil neppe forundre sig over, at jeg tager Ordet, forinden vi begynde Forhandlingerne om den Sag, som staar paa Dagsordenen. Man vil heller neppe forundre sig over, at jeg ikke udtaler mig vidtløftigt. Det kan enhver vide, at det ny Ministerium, som efter sin Sammensætning er et udpræget Venstreministerium, vil søge Lovgivningsspørgsmaalene ordnede efter Venstres Principper. Man kan endelig heller ikke som Følge heraf undre sig over, at jeg ikke væsentlig har noget nyt eller særlig ny Betragtninger at fremsætte, thi der er ikke i og for sig noget overvældende nyt i, at et Venstreministerium fratræder og et andet træder til, endog for en stor Del med de samme Personer.

Der er sagt om det ny Ministerium, at det er et særligt Bondeministerium, et Agrarministerium, der savner Blik for Byernes Interesser og i det hele taget for andre Interesser end just dem, der have deres Tilhold paa Landet. Det er saa forkert som vel muligt. Det ny Ministerium ønsker ikke at være Ministerium for særlige Interesser eller for en særlig Stands Interesser, det ny Ministerium tilbyder Samarbejde med enhver, som ikke alene ser paa egne Interesser, men som først og fremmest ser paa Folkets og Fædrelandets Vel. For nogle Aar siden maatte jeg høre ilde for en Udtalelse om, at Venstre-reformpartiet ikke alene skulde være et Bondeparti, men et Folkeparti. Jeg har aldrig fortrudt denne Udtalelse, tværtimod, Erfaringen har lært mig, at Udtalelsen havde sin fulde Berettigelse, og det er min

fuldkomne Overbevisning, at Venstre har en lang Arbejdsdag for sig, om det vil søge at indrette sig som et Folkeparti, der vil øve Retfærdighed til alle Sider i vort Samfund, medens det derimod har en bedrøvelig Fremtid for sig, hvis det vil fortabe sig i Kampe for Særinteresser og derved skabe Splittelse og Opløsning, Tilstande, som Landet i Virkeligheden ikke kan taale. Vi trænge ikke til Splittelse og Opløsning i Politikken, men derimod til en Politik, der i bedste Forstand er en Samlingspolitik.

Det ny Ministerium ønsker at føre en Samlingspolitik, som vil forene alle gode Kræfter i vort Land, og derfor ønsker Ministeriet ogsaa i sit Arbejde at fremme saadanne Sager, som kunne medvirke til at fjerne, hvad der hidtil har været af Splid, Klasseskel og Opløsning. Naar jeg nu nævner saadanne Sager og ikke nævner en lang Række af Sager og Lovforslag, som Ministeriet vil fremme, vil jeg ikke dermed have bemærket, at de Lovforslag og de Sager, som jeg ikke nævner, ikke staa Ministeriets Hjerter nær — det gøre de alligevel. For ikke at forfalde til Vidtløftighed og af Hensyn til de Grunde, som jeg nævnte i Begyndelsen, skal jeg kun nævne to—tre Sager, som efter min Mening bør fremmes, fordi de ved deres Fremme kunne medvirke til, at man kan komme bort fra adskilligt af det, der hidtil har virket splittende her i Landet.

Jeg skal da nævne en Sag, som allerede har været lagt frem paa Rigsdagens Bord af det afgaaede Ministerium, nemlig den almindelige kommunale Valgret. Den Ordning, vi nu have, klassedeler vort Folk stærkt og har virket splittende og opløsende. Vi maa søge at komme til en Ordning, som gør det muligt for Befolkningen at dele sig efter Opfattelser og Meninger i Stedet for som nu efter udvortes Vilkaar, Penge og Hartkorn.

Jeg skal ogsaa sige et Par Ord om vort Forsvarsvæsen. Jeg skal her ikke rippe op i gamle Synder — de ere jo iøjnefaldende nok, og Hovedsynden er den, at man har søgt at ordne denne Sag udenom Rigsdagen. Jeg behøver neppe at bemærke, at det ikke vil ske nu, men at Rigsdagen vil faa sin fulde Indflydelse paa denne Opgaves Løsning. Men med Retten til at træffe Afgørelsen følger et Ansvar. Det Ansvar vil jeg gerne nævne her i Dag, og jeg gør det saa meget mere, som jeg selv staar med en stærk Følelse af mit Ansvar i denne Sag. Jeg har ikke overtaget de Poster, som jeg nu i Øje-